

Posudek vedoucího diplomové práce

Martina Migilová

Mediální reprezentace COP28 v Dubaji v spravodajstve vybraných veřejnoprávních médií

Martina Migilová si za téma své diplomové práce vybrala zkoumání toho, jakým způsobem veřejnoprávní média reprezentují klimatickou konferenci COP. Je to téma zajímavé, které je pro studijní program sociální a kulturní ekologie relevantní, protože média hrají důležitou roli v tom, jak veřejnost rozumí klimatické změně a jakou míru závažnosti tomuto environmentální problému přikládá. Navíc, jak autorka ukázala na začátku práce, když dělala rešerši současného stavu poznání, je to téma, které není vědecky zcela tak probádané a existuje celá řada „slepých míst“. Autorka zvolila kvalitativní výzkumnou strategii, konkrétně kritickou diskurzivní analýzu. Tuto metodu poměrně zevrubně (na šesti stranách) popisuje. Sice je to na obecné rovině, ale na druhé straně, autorka prokazuje, že dobře tuto metodu pochopila, včetně jejich předností a limitů, které skýtá. Navíc na tuto část pak navazuje už konkrétním popisem toho, jak postupovala při své analýze. Dobře zdůvodňuje volbu veřejnoprávních médií a jasně popisuje jakým způsobem vybírala analyzované články, na jaké problémy narážela a jakým způsobem je řešila.

V empirické kapitole autorka pěkně popisuje předmět svého zkoumání, tedy veřejnoprávní média v Česku, Slovensku a Spojeném království, aby na to navázala národním kontextem. Tam si všímá rozdílu mezi Českem a Slovenskem v tom, že Česko oproti Slovensku má mnohem větší podíl na emisích skleníkových plynů. Co mi tam však trochu chybí je větší vysvětlení tohoto rozdílu a zdůraznění, že v Česku se pořád ještě těží ve značené míře uhlí, které se spaluje v elektrárnách, a že toto by nejspíš mohlo mít nějaký, možná významný, politicko-ekonomický vliv na to, jakým způsobem média rámuji klimatickou změnu.

Hlavní část empirické kapitole je pak hlavní část věnovaná analýze jednotlivých médií.

Autorka ji provádí postupně, jedno médium po druhém, přičemž na konci vždy shrnuje své

výsledky a vysvětluje je. Kapitola tak působí jasně, srozumitelně a přehledně a autorka poměrně dobře aplikuje KDA na předmět svého výzkumu. Z analýzy mj. vyplývá, že ze zkoumaných českých a slovenských veřejnoprávních médií měl největší a také nejvíce kritické pokrytí klimatického summitu Český rozhlas, který vyslal na COP28 i svého vlastního reportéra. A nejvíce se tak přibližuje BBC, která přináší nejkomplexnější pokrytí klimatického summitu. Což autorka debatuje na konci empirické kapitole, kde provádí komparativní srovnání všech zkoumaných veřejnoprávních médií. Přičemž tuto komparaci zasazuje do kontextu. Hlavní rozdíl vidí ve strategii domestikace, které je nejsilnější u slovenské RTVS. Přičemž i další zjištění, která autorka v analýze přináší jsou zajímavá: například jakou mají média strategii při výběru a reprezentaci různých aktérů, jaký prosto dávají, aby zazněly (anebo nezazněly) marginalizované hlasy, anebo kdo, co a jakým způsobem je v mediálním diskurzu legitimizovaný.

Martina Migilová napsala velice pěknou a solidní diplomovou práci. Pracovala s velkým množstvím relevantní, odborné literatury, kterou dokázala dobře použít. Vybrala si zajímavé téma a dokázala vysvětlit jeho relevanci. Osvojila si metodu kritické diskurzivní analýzy, kterou dokázala na vybrané téma aplikovat, přičemž reflektovala limity této analýzy a dokázala reflektovat i svoji pozici výzkumnice. Na DP pracovala samostatně. Překládá práce je jasně a srozumitelně strukturovaná a dobře se čte. Její zjištění, pokud mohu soudit, jsou relevantní a přesvědčivá.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji výborně (17 bodů).

V Praze, 9. 6. 2025

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák